

Nr 18

Av herr Eriksson i Bäckmora m. fl., om inrättande av en statlig utlåningsfond för tillgodoseende av kommunernas investeringsbehov för vatten- och avloppsanläggningar.

(Lika lydande med motion nr 8 i Första kammaren)

Utvecklingstendensen inom den kommunala investeringsverksamheten kännetecknas av en fortsatt kraftig expansion. Tyngdpunkten i kommunernas utgiftsökning torde främst gälla följdinvesteringar i anledning av det ökade bostadsbyggandet, bl. a. i form av vatten- och avloppsanläggningar. För tätorter och samhällen tillkommer dessutom betydande investeringar i reningsverk. Inom många kommuner är eftersläpningen i fråga om vatten- och avloppsanläggningar påfallande stor med följd att nybyggnadsverksamheten försvåras och i vissa fall hindras.

I vilken takt kommunerna skall kunna tillgodose planerade angelägna investeringsbehov är helt och hållet beroende på finansieringsmöjligheterna. Dessa är i många fall starkt begränsade med hänsyn till skatteunderlaget. Med säkerhet kan förväntas att det kommunala upplåningsbehovet för dylika ändamål kommer att öka. I ett skärpt kreditmarknadsläge, som kännetecknat de senaste åren och som förmodligen kommer att bestå en lång tid framöver, begränsas kommunernas möjligheter att i erforderlig utsträckning skaffa investeringsmedel lånevägen. Härtill måste också anmärkas att den statliga bidragsgivningen till vatten- och avloppsanläggningar släpar efter med flera år, varför kommunerna även måste finansiera bidragsdelen med dryga räntekostnader som följd.

I syfte att underlätta tillgodoseende av kommunernas låne- och finansieringsbehov när det gäller vatten- och avloppsanläggningar bör övervägas om inte staten, i likhet med vad som nu är fallet i fråga om bostadsförsörjningen med flera områden, borde inrätta en särskild utlåningsfond för ändamålet. Den statliga bidragsgivningen på området skulle lämpligen kunna inordnas i utlåningsfondens verksamhet, liksom handhavandet av de fortlöpande amorteringar, som skulle göras till fonden och automatiskt användas för nya lån.

En sådan fonduppläggning skulle i starten kräva alltför stora investeringsanslag från staten, om kommunernas behov av lånemedel på en gång skulle tillgodoses. Det torde därför vara realistiskt att räkna med en årlig successiv ökning av fondmedel, som på litet längre sikt i förening med återbetalda be-

lopp amorteringsvägen så småningom skulle täcka lånebehovet. För kommunernas del skulle ett dylikt förfaringsätt innebära stora fördelar och avhjälpa den eftersläpning som nu råder och hindrar en expansiv samhällsutveckling.

Frågan om en statlig utlåningsfond på hithörande område är emellertid av så invecklad natur att en särskild utredning är påkallad, som närmare får överväga fördelarna av och villkoren för en dylik fond.

Med hänvisning till ovanstående hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en utredning rörande möjligheterna att inrätta en statlig utlåningsfond i syfte att underlätta tillgodoseende av kommunernas investeringsbehov i fråga om vatten- och avloppsanläggningar.

Stockholm den 13 januari 1965

		<i>John Eriksson</i> i Bäckmora
<i>Sven Vigelsbo</i>	<i>Arne Persson</i> i Heden	<i>David Gomer</i>
<i>Bengt Börjesson</i> i Falköping	<i>Bertil Jonasson</i>	<i>Erik Larsson</i> i Norderön

---

Nr 19

Av herr Franzén i Motala m. fl., om utredning för att lösa låglönegruppernas problem.

(Lika lydande med motion nr 14 i Första kammaren)

Stockholm den 13 januari 1965

<i>Oscar Franzén</i>	<i>Hugo Bengtsson</i> i Landskrona	<i>Harry Berg</i>
<i>Sven Andersson</i>		<i>Sven Persson</i>
